

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (első tanács)

2014. december 9.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A PROFLEX közösségi ábrás védjegy bejelentése — PROFEX korábbi nemzeti szövegvédjegy — A korábbi védjegy tényleges használata — A 207/2009/EK rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése”

A T-278/12. sz. ügyben,

az **Inter-Union Technohandel GmbH** (székhelye: Landau in der Pfalz [Németország], képviselik: K. Schmidt-Hern és A. Feutlinske ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselet: P. Bullock, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Gumersport Mediterranea de Distribuciones, SL** (székhelye: Barcelona [Spanyolország]),

az OHIM második fellebbezési tanácsának az Inter-Union Technohandel GmbH és a Gumersport Mediterranea de Distribuciones, SL közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2012. március 27-én hozott határozata (R 413/2011-2. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács),

tagjai: H. Kanninen elnök, I. Pelikánová és E. Buttigieg (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. június 22-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2012. október 4-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2013. január 9-én benyújtott válaszra,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz lezárultát követő egy hónapon belül nem kérték tárgyalás tartását, és így az előadó bírő jelentése alapján a Törvényszék úgy döntött, hogy eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján az ítélet meghozatalára az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével kerül sor,

* Az eljárás nyelve: angol.

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2005. december 13-án a felperes, a Gumersport Mediterranea de Distribuciones, SL a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján közösségi védjegybejelentést tett a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnál (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 9., 12. és 25. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amelyek az egyes osztályok vonatkozásában az alábbi leírásnak felelnek meg:
  - 9. osztály: „Védősisakok sporthoz, szemüvegek (optika) sporthoz, napszemüvegek, sebességmutatók, gépjárművek gumibroncsainak nyomásvesztését jelző automatikus készülékek”;
  - 12. osztály: „Járművek, szárazföldi, légi vagy vízi közlekedési eszközök; kerékpárok és kerékpártartozékok, kerékpárcsengők, kerékpártömlők, kerékpárvázak, kerékpár-gumibroncsok, kerékpárkerékagyak, fogaskerekek kerékpárokhoz, kerékpárfékek, kerékpársárvédők, kerékpár-irányjelzők, kerékpár-kerékabroncsok, kerékpárkormányok, kerékpárhajtókarok, motorok kerékpárokhoz (kerékpármotorok); kerékpár-gumibroncsok, kerékpárpedalok, kerékpárküllők, védőeszközök a szoknyák kerékpárküllők közé szorulása ellen, kerékpárkerekek, kerékpárnyergek, kerékpár-kitámasztók, kerékpárcsengők, tömlő nélküli gumibroncsok kerékpárokhoz, kerékpárláncok, speciális kosarak kerékpárokhoz, visszapillantó tükrök, javítókészletek belső gumibroncsötömlőkhöz, kerékpártartók, csúszásgátló láncok, kerékpárvázak, tengelyek (járművekhez), kerékküllő-feszítők, triciklik”;
  - 25. osztály: „Ingek, ingmellek (csipkés), blúzok, dzsekik, sportpulóverek, parkák, dzsekik, hosszúnadrágok, kesztyűk (ruházat), zoknik, harisnyák, alsóneműk, pizsamák, hálóingek, mellények, köpenyek, vállkendők, nagykendők, kabátok, sálak, pulóverek, szoknyák; ruházat, ruhaneműk; nyakkendők, övek (ruházat), tartók (nadrághoz, harisnyához), fürdőruhák, ebbe az osztályba tartozó sportruházat; ruházat, ruhaneműk és cipők kerékpárosok számára; izzadságfelszívó alsóruházat; sapkák, vízhatlan ruházat; köntösök, pongyolák; prémsálak (szőrmék), zsebkendők; kosztümök; alsóneműk; cipők és kalapárak; kötöttárak”.
- 4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2006. június 26-i, 26/2006. számában hirdették meg.
- 5 2006. szeptember 6-án a felperes, az Inter-Union Technohandel GmbH a 40/94 rendelet 42. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 41. cikke) alapján felszólalást terjesztett elő a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben, a fenti 3. pontban említett valamennyi áru vonatkozásában.

- 6 A felszólalás az 1997. február 12-én lajstromozott és 2006. július 14-én megújított, a 6., 8., 9., 11., 12., 16., 17. és 21. osztályba tartozó, az alábbiakban szereplő árukra vonatkozó 39628817. sz. PROFEX német szövegdjegy alapján: „Lopásgátló láncok, U-lakatok, fémkábeles lopásgátló szerkezetek, spirál alakú lopásgátló szerkezetek, kábeles lopásgátló szerkezetek; hőmérők, nem gyógyászati használatra; sebességmérők, kilométerszámlálók és iránytűk szárazföldi járművek számára; védősisakok, védőkesztyűk; elektromos biztosítékok, biztosítéktartók, elektromos generátorok és dinamók szárazföldi járművek számára; elektromos és elektronikus riasztórendszerek; mechanikus lopásgátló készülékek (nem szárazföldi járművek számára); tartozékok szárazföldi járművek számára, azaz fényszórók, tolató fényszórók, hátsó lámpák, villogók (fényjelek), kézilámpák; olvasólámpák, izzók és reflektor izzók; tartozékok szárazföldi járművek számára, azaz burkolatok kormánykerékhez, elsősegély készletek, kipufogócsővégek díszlámpák (kerekekre), tanksapkák, szőnyegek, háttámlák, biztonságiöv-burkolatok, fejtámaszok, háttámaszok, gyermekülések, visszapillantó tükrök, parancsgombok (nem fémből), ajtóütőközők, légszivattyúk (járműtartozékok), palackok italokhoz, kitámasztók, mechanikus lopásgátló készülékek járművek számára; alkatrészek szárazföldi járművek számára, azaz gumiabroncsok, csövek, fékek, fékpofák, fékbetétek, fékkábelek, fékkarok, mechanikus sebességváltók, hátsó kerékpár-váltók, sebességváltó karok, váltókábelek, fogaskerekek, láncok, láncvédők, sárvédők/sárhányók, pedálok, csengők, kerékpárnyergek, kerékpárkormányok, kerékpár kormányoszlopok; pótkocsik, utánfutók szárazföldi járművek részére; gyermekülések szárazföldi járművek részére; tartozékok szárazföldi járművek részére, különösen kosarak, dobozok, tárolók és rögzítők csomagokhoz és kisebb alkatrészekhez, csomagtartók járművekhez, nyeregűtők kerékpárokhoz, kerékpárkormányok és kerékpárvezékek (üres); jegyzettömbök, öntapadó címkék, ragasztószalagok, szigetelőszalagok; tartozékok szárazföldi járművek számára, azaz fóliák, redőnyök, zsaluk és műanyag napvédő lemezek”.
- 7 A felszólaló a felszólalás alátámasztásaként a 40/94 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) említett okra hivatkozott.
- 8 Az eljárás során a Gumersport Mediterranea de Distribuciones kérelmére az OHMI felhívta a felperest, hogy a 40/94 rendelet 43. cikke (2) és (3) bekezdésének (jelenleg a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése) megfelelően igazolja a korábbi védjegy tényleges használatát. A felperes e tekintetben a felszólalási osztály által megvizsgált különböző bizonyítékokat terjesztett elő.
- 9 2009. július 2-i határozatával a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján, azzal az indokkal, hogy a felperes nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot a korábbi védjegy tényleges használatának bizonyítására érdekében.
- 10 2009. augusztus 26-án a felperes a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály 2009. július 2-i határozata ellen.
- 11 2010. június 14-i határozatával az OHIM második fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és az ügyet visszautalta az utóbbi fórum elé. A fellebbezési tanács lényegében azt mondta ki, hogy a felszólalási osztály, mivel nem vette figyelembe a felperes által előterjesztett bizonyos bizonyítékokat, határozatát hiányos tényállásra alapította.
- 12 2010. december 17-én a felszólalási osztály új határozatot hozott, amelyben megállapította, hogy a korábbi védjegy tényleges használata bizonyított azon áruk egy része tekintetében, amelyek vonatkozásában lajstromozták, azaz különböző típusú kerékpár- és gépjárműtartozékok tekintetében. A felszólalási osztály szerint azon áruk, amelyekkel kapcsolatban a korábbi védjegyet használták, vagy kifejezetten említésre kerülnek a benyújtott bizonyítékokban, vagy a korábbi védjegy alábbi kategóriáiba tartoznak: mechanikus lopásgátló készülékek (nem szárazföldi járművek számára); tartozékok szárazföldi járművek számára, azaz fényszórók, tolató fényszórók, hátsó lámpák, villogók (fényjelek), kézilámpák; olvasólámpák, izzók és reflektor izzók; tartozékok szárazföldi járművek számára, azaz burkolatok kormánykerékhez, kipufogócsővégek, biztonságiöv-burkolatok, fejtámaszok, ülészetek, gyermekülések, visszapillantó tükrök, légszivattyúk (járműtartozékok), palackok italokhoz,

kitámasztók; alkatrészek szárazföldi járművek számára, azaz gumiabroncsok, csövek, fékek, fékpofák, fékbetétek, fékkábelek, fékkarok, mechanikus sebességváltók, hátsó kerékpárváltók, sebességváltó karok, váltókábelek, fogaskerekek, láncok, láncvédők, sárvédők/sárhányók, pedálok, csengők, kerékpárnyergek, kerékpárkormányok, kerékpár kormányoszlopok; pótkocsik, utánfutók szárazföldi járművek részére; tartozékok szárazföldi járművek részére, azaz fóliák, redőnyök, zsaluk és műanyag napvédő lemezek; tartozékok szárazföldi járművek számára, különösen U-lakatok, spirál alakú lopásgátló szerkezetek; hőmérők, nem gyógyászati használatra; sebességmérők, kilométerszámlálók és iránytűk szárazföldi járművek számára; védősisakok, gyermekülések szárazföldi járművek számára.

- 13 A felszólalási osztály ezt követően elvégezte az összetéveszthetőség vizsgálatát, és részben helyt adott a felszólalásnak a 9. osztályba tartozó: „védősisakok sporthoz, sebességmutatók, gépjárművek gumiabroncsainak nyomásvesztését jelző automatikus készülékek” és a 12. osztályba tartozó „járművek, szárazföldi közlekedési eszközök; kerékpárok és kerékpártartozékok, kerékpárcsengők, kerékpártömlők, kerékpárvázak, kerékpár-gumiabroncsok, kerékpárkerékagyak, fogaskerekek kerékpárokhoz, kerékpárfékek, kerékpársárvédők, kerékpár-irányjelzők, kerékpár-kerékabroncsok, kerékpárkormányok, kerékpárhajtókarok, motorok kerékpárokhoz (kerékpármotorok); kerékpár-gumiabroncsok, kerékpárpédálok, kerékpárküllők, védőeszközök a szoknyák kerékpárküllők közé szorulása ellen, kerékpárkerekek, kerékpárnyergek, kerékpárkitámasztók, kerékpárcsengők, tömlő nélküli gumiabroncsok kerékpárokhoz, kerékpárláncok, speciális kosarak kerékpárokhoz, visszapillantó tükrök, javítókészletek belső gumiabroncstömlőkhöz, kerékpártartók, csúszásgátló láncok, kerékpárvázak, tengelyek (járművekhez), kerékküllő-feszítők, triciklik”. A felszólalási osztály tehát a közösségi védjegybejelentési kérelmet ezen áruk vonatkozásában elutasította.
- 14 2011. február 16-án, a Gumersport Mediterranea de Distribuciones fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály 2010. december 17-i határozata ellen annyiban, amennyiben az részben helyt adott a felszólalásnak, és a közösségi védjegybejelentési kérelmet elutasította.
- 15 2012. március 27-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa helyt adott a fellebbezésnek, és hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály 2010. december 17-i határozatát.
- 16 Előjáróban a fellebbezési tanács pontosította, hogy a kereset hatálya azon érintett árukra terjed ki, amelyek vonatkozásában a felszólalásnak helyt adtak, és a közösségi védjegybejelentést elutasították, azaz a fenti 13. pontban említett, 9. és 12. osztályba tartozó árukra (a megtámadott határozat 13 és 14. pontja).
- 17 A fellebbezési tanács ezt követően lényegében megállapította, hogy a felszólalási osztály határozatában foglaltakkal ellentétben a felperes nem bizonyította a használat jelentőségét, és ily módon a korábbi védjegy tényleges használatát (a megtámadott határozat 32–39. pontja). A fellebbezési tanács tehát arra a következtetésre jutott, hogy a felszólalást a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése és a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i módosított 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.) 22. szabályának (2) bekezdése (a megtámadott határozat 40. pontja) alapján el kell utasítani.

A felek kérelmei

- 18 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
  - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

- 19 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 20 A felperes keresete alátámasztása érdekében két jogalapra vonatkozik, amelyek közül az elsőt a 207/2009 rendelet 42. cikke (2) és (3) bekezdésének és a 2868/95 rendelet 22. szabályának megsértésére, a másodikat pedig a 207/2009 rendelet 76. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapítja.
- 21 A Törvényszék szerint célszerű először az első kifogást megvizsgálni.
- 22 E jogalap keretében a felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy az elé terjesztett bizonyítékok nem bizonyítják a korábbi védjegy használatának jelentőségét. A felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte a közigazgatási eljárás során előterjesztett bizonyítékokat. E téves értékelés különösen abból eredt, hogy a fellebbezési tanács téves, azaz „túlzottan igényes” szempontokat alkalmazott a korábbi védjegy használatának bizonyítása tekintetében.
- 23 Az OHIM vitatja a felperes érveit.
- 24 Emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján a felszólalással érintett közösségi védjegy bejelentője kérheti annak igazolását, hogy a közösségi védjegybejelentés meghirdetését megelőző öt évben a felszólalás alapjául szolgáló korábbi nemzeti védjegy tényleges használat tárgyát képezte.
- 25 Továbbá a módosított 2868/95 rendelet 22. szabályának (3) bekezdése értelmében a használat igazolására szolgáló bizonyítékoknak a korábbi védjegy használatának helyére, idejére, mértékére és jellegére kell irányulniuk.
- 26 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fent hivatkozott rendelkezésekből, a 207/2009 rendelet (10) preambulumbekzdésére is tekintettel az következik, hogy azon követelmény létezésének, miszerint a közösségi védjegybejelentéssel szemben akkor tehető felszólalás, ha a korábbi védjegyet ténylegesen használták, az a célja, hogy korlátozza a két védjegy közötti összeütközéseket, amennyiben nincs a védjegy tényleges piaci rendeltetéséből származó valós gazdasági indok. Az említett rendelkezések azonban nem irányulnak arra, hogy a kereskedelmi sikert értékeljék, sem arra, hogy valamely vállalkozás gazdasági stratégiáját ellenőrizzék, vagy hogy a védjegy oltalmát annak mennyiségi szempontból jelentős mértékű kereskedelmi használata esetére korlátozzák (lásd ebben az értelemben: 2004. július 8-i Sunrider kontra OHIM – Espadafor Caba [VITAFRUIT] ítélet, T-203/02, EBHT, EU:T:2004:225, 36–38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 27 Valamely védjegy akkor képezi tényleges használat tárgyát, ha alapvető rendeltetésének megfelelően használják, amely abban áll, hogy a védjegy biztosítja azon áruk vagy szolgáltatások eredetének azonosíthatóságát, amelyekre vonatkozóan a védjegyet lajstromozták, abból a célból, hogy ezeknek az áruknak és szolgáltatásoknak piacot hozzon létre vagy tartson fenn, kivéve a szimbolikus jellegű használatot, amelynek egyetlen célja a védjegy által biztosított jogok fenntartása (lásd analógia útján: 2003. március 11-i Ansul-ítélet, C-40/01, EBHT, EU:C:2003:145, 43. pont). Ezenfelül a védjegy tényleges használatának követelménye megkívánja, hogy a védjegyet – úgy, ahogyan az a vonatkozó területen oltalom alatt áll – nyilvánosan és a külvilág felé használják (VITAFRUIT-ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2004:225, 39. pont; lásd még ebben az értelemben és analógia útján: Ansul-ítélet, EU:C:2003:145, 37. pont).

- 28 A védjegyhasználat ténylegességének mérlegelése során figyelembe kell venni minden olyan tényt és körülményt, amelyek alapján megállapítható, hogy a védjegy kereskedelmi használata valóságos-e; idesorolhatók különösen az érintett gazdasági ágazatban annak érdekében igazoltnak tekintett használatok, hogy a védjeggyel ellátott áruk és szolgáltatások számára megteremtsék és fenntartsák a piaci részesedést, az említett áruk és szolgáltatások természete, a piac jellegzetességei, valamint a védjegy használatának mértéke és gyakorisága (VITAFRUIT-ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2004:225, 40. pont; lásd még analógia útján: Ansul-ítélet, fenti 27. pont, EU:C:2003:145, 43. pont).
- 29 Ami a korábbi védjegy használatának jelentőségét illeti, figyelembe kell venni különösen egyrészt a használati cselekmények összességének kereskedelmi mértékét, másrészt azon időszak hosszát, amelynek során a használati cselekményeket elvégezték, valamint ezen cselekmények gyakoriságát (VITAFRUIT-ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2004:225, 41. pont, és 2004. július 8-i MFE Marienfelde kontra OHIM – Vétoquinol [HIPOVITON] ítélet, T-334/01, EBHT, EU:T:2004:223, 35. pont).
- 30 Valamely korábbi védjegy tényleges használatának megvizsgálásához az eset összes releváns tényezőjét figyelembe vevő átfogó értékelést kell végezni. A korábbi védjegy használata ténylegességének megvizsgálásához az eset összes releváns tényezőjét figyelembe vevő, átfogó mérlegelést kell végezni. Ez a mérlegelés magában foglalja a számításba vett tényezők bizonyos kölcsönös függőségét. Így az érintett védjeggyel ellátott áruk csekély mennyiségben történő értékesítését kompenzálhatja e védjegy használatának intenzitása vagy bizonyos mértékű időbeli tartóssága, és fordítva (VITAFRUIT-ítélet, fenti 26. pont, EU:T:2004:225, 42. pont és HIPOVITON-ítélet, fenti 29. pont, EU:T:2004:223, 36. pont).
- 31 Valamely védjegy tényleges használatát nem lehet valószínűség vagy feltételezések alapján igazolni, ehhez konkrét és objektív bizonyítékokra kell támaszkodni, amelyek bizonyítják a védjegynek az érintett piacon történő tényleges és kellő mértékű használatát (2002. december 12-i Kabushiki Kaisha Fernandes kontra OHIM – Harrison [HIWATT] ítélet, T-39/01, EBHT, EU:T:2002:316, 47. pont és 2004. október 6-i Vitakraft-Werke Wührmann kontra OHIM – Krafft [VITAKRAFT] ítélet, T-356/02, EBHT, EU:T:2004:292, 28. pont).
- 32 A jelen jogalapot e megfontolások alapján kell megvizsgálni.
- 33 Mivel a Gumersport Mediterranea de Distribuciones által benyújtott, közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet 2006. június 26-án tették közzé, a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett ötéves időszak – ahogyan arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 25. pontjában helyesen rámutatott – a 2001. június 26. és 2006. június 25. közötti időszakra terjed ki.
- 34 A megtámadott határozat 28. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezési tanács a korábbi védjegy vonatkozó időszakban való használata ténylegességének értékelése céljából a felperes által benyújtott alábbi bizonyítékokat vette figyelembe.
- 35 Először is a fellebbezési tanács figyelembe vett egy olyan dokumentumot, amelyet a felperes 2007. március 5-én küldött meg a Deutsche Bahn AG társaságnak, és amely olyan táblázatot tartalmazott, amely az 1997 és 2006 közötti időszakra vonatkozóan éves bontásban feltüntette a korábbi védjegy alatt forgalomba hozott kerékpárkiegészítők eladásából származó forgalmat.
- 36 Másodszor a fellebbezési tanács figyelembe vette a felperes megbízottja, G. S. által 2009. október 30-án aláírt írásbeli nyilatkozatot. E dokumentumhoz táblázatokot mellékeltek, amelyeket szintén keltezéssel és aláírással láttak el, és amelyek információkat tartalmaztak a korábbi védjegy alatt forgalomba hozott több gépkocsi- és kerékpártartozék eladásából származó forgalomról.
- 37 Harmadszor a fellebbezési tanács figyelembe vette az R & P reklámügynökség által a korábbi védjegy alatt forgalomba hozott felszerelésre vonatkozó reklámkatalógusok és más hirdetési dokumentumok tekintetében kibocsátott három számlát.

- 38 Negyedszer a fellebbezési tanács figyelembe vette a korábbi védjegyet érintő reklámokra adott példákat.
- 39 Ötödször a fellebbezési tanács figyelembe vette azt a 2002 májusában megjelent német nyelvű cikket, amely a szöveg címében említette a korábbi védjegyet.
- 40 Hatodszor a fellebbezési tanács figyelembe vette a Stiftung Warentest szervezet (termékteszteléssel foglalkozó hivatalos alapítvány) által kiadott, havonta megjelenő *test* folyóiratban megjelenő három cikket. E cikkek közül kettő 2005 áprilisában jelent meg, és a korábbi védjegy alatt forgalomba hozott kerékpáros sisakokra utalt. A harmadik cikk 2002 júniusában jelent meg, és a korábbi védjegy alatt forgalomba hozott autósülésre utalt.
- 41 Végül hetedszer a fellebbezési tanács figyelembe vette a 2002., 2005. és 2006. évi katalógusokat, amelyek a korábbi védjegy alatt forgalomba hozott gépkocsi- és kerékpártartozékokra vonatkoztak.
- 42 A megtámadott határozatban a fellebbezési tanács a felszólalási osztály határozatának megfelelően megállapította, hogy az előterjesztett bizonyítékok bizonyítják, hogy a korábbi védjegy használatának időszaka a vonatkozó időszakra esett (a megtámadott határozat 29. pontja). A fellebbezési tanács azon megállapítás tekintetében is helyben hagyta a felszólalási osztály határozatát, hogy a korábbi védjegyet Németországban használták (a megtámadott határozat 30. pontja). Egyébiránt a fellebbezési tanács a felszólalási osztály határozatának megfelelően megállapította, hogy az előterjesztett bizonyítékok bizonyítják, hogy a korábbi védjegyet oly módon használták, ahogyan azt lajstromozták (a megtámadott határozat 31. pontja).
- 43 Ezzel szemben a fellebbezési tanács eltért a felszólalási osztály álláspontjától a korábbi védjegy használata jelentőségének értékelése vonatkozásában.
- 44 A fellebbezési tanács megállapította, hogy figyelembe véve azon „nyilvánvaló” kapcsolatokat, amelyek az írásbeli nyilatkozat szerzőjét és a felperest egymáshoz fűzik, e nyilatkozatnak csak akkor tulajdonítható bizonyító erő, ha azt más bizonyítékok is alátámasztják (a megtámadott határozat 36. pontja).
- 45 A fellebbezési tanács ezt követően lényegében megállapította, hogy a felperes által szolgáltatott más bizonyítékok nem erősítik meg az írásbeli nyilatkozat tartalmát, és ezért a korábbi védjegy használatának jelentősége nem bizonyított (a megtámadott határozat 37–40. pontja).
- 46 A felperes először is azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács nem állapította meg, hogy az írásbeli nyilatkozat és az ahhoz mellékelte, forgalomra vonatkozó táblázatok önmagukban a korábbi védjegy tényleges használata megfelelő bizonyítékának minősülnek.
- 47 E tekintetben a felperes azt állítja, hogy az írásbeli nyilatkozat megfelel a vonatkozó uniós jogszabályok által előírt kritériumoknak. Azt is felrója a fellebbezési tanácsnak, hogy nem ismerte el az írásbeli nyilatkozat német jog szerinti jelentőségét és bizonyító erejét. Az ilyen nyilatkozat bizonyítékként elfogadható a német bíróság előtt, és minden hamis nyilatkozat büntetendő a Strafgesetzbuch (német büntető törvénykönyv) 156. §-a alapján. A felperes végül azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács nem vette figyelembe azt a körülményt, hogy az írásbeli nyilatkozat értelmesnek és hitelesnek tűnt.
- 48 Meg kell említeni, hogy G. S. írásbeli nyilatkozata keltezését és aláírást tartalmaz. Ezen nyilatkozatban G. S. pontosítja, hogy tájékoztatták arról, miszerint e nyilatkozatot benyújtják az OHIM-hoz, és arról, hogy a hamis nyilatkozattétel büntetőjogi szankciót von maga után. E dokumentumban G. S. kijelentette, hogy a felperes széles körben értékesít a korábbi védjegy alatt kerékpár- és gépjárműtartozékokat. E nyilatkozathoz táblázatokat mellékelte, amelyeket szintén keltezéssel és aláírással láttak el, és amelyek információkat tartalmaztak a több gépkocsi- és kerékpárkiegészítő eladásából 2001 és 2006 között származó forgalomról. Ezen információ éves és árunkénti bontásban szerepelt. G. S. kijelentette, hogy a forgalom hozzávetőleg 90%-a származott Németországban teljesített eladásokból. Azt is pontosította, hogy írásbeli nyilatkozatának joghatásai kiterjednek a mellékelte

táblázatokban említett forgalmi adatokra is. Végül jelezte, hogy a korábbi védjegy alatt értékesített áruk katalógusait – a közigazgatási eljárás során az OHIM-hoz benyújtottakat is beleértve – elküldték a kiskereskedelmi áruházak valamennyi beszerzési felelősének, marketingigazgatójának és részlegvezetőjének.

- 49 Rá kell mutatni, hogy ezen írásbeli nyilatkozat a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett, „eskü alatt tett, [...] megerősített vagy a nyilatkozat felvétele szerinti államban hatályos jogszabályok szerint azonos kötőerővel járó módon tett írásbeli nyilatkozat[ok]” közé tartozik. E rendelkezés és a 2868/95 rendelet 22. szabálya (4) bekezdésének együttes értelmezésére tekintettel meg kell állapítani, hogy ezen írásbeli nyilatkozat a védjegyhasználat igazolására szolgáló bizonyítási eszköz (lásd ebben az értelemben: 2005. június 7-i Lidl Stiftung kontra OHIM – REWE-Zentral [Salvita] ítélet, T-303/03, EBHT, EU:T:2005:200, 40. pont és 2012. március 28-i, Rehbein kontra OHIM – Dias Martinho [OUTBURST] ítélet, T-214/08, EBHT, EU:T:2012:161, 32. pont). A felek nem értenek egyet a tekintetben, hogy ezen írásbeli nyilatkozatnak milyen bizonyító erőt kell tulajdonítani.
- 50 E tekintetben valamely dokumentum bizonyító erejének megítélésekor először is a benne foglalt információ valószínűségét kell megvizsgálni. Figyelembe kell tehát venni az irat eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét kell, valamint hogy tartalma alapján értelmesnek és hitelesnek tűnik-e (Salvita-ítélet, fenti 49. pont, EU:T:2005:200, 42. pont, és 2012. június 13-i Süd-Chemie kontra OHIM – Byk-Cera [CERATIX] ítélet, T-312/11, EU:T:2012:296, 29. pont).
- 51 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy amennyiben a felperes egyik vezető alkalmazottja tett a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett nyilatkozatot, az említett nyilatkozatnak csak akkor tulajdonítható bizonyító erő, ha azt más bizonyítékok is alátámasztják (lásd ebben az értelemben: 2009. május 13-i Schuhpark Fascies kontra OHIM – Leder & Schuh [jello SCHUHPARK] ítélet, T-183/08, EU:T:2009:156, 39. pont; CERATIX-ítélet, fenti 50. pont, EU:T:2012:296, 30. pont és 2014. március 12-i Globosat Programadora kontra OHIM – Sport TV Portugal [SPORT TV INTERNACIONAL] ítélet, T-348/12, EU:T:2014:116, 33. pont).
- 52 A jelen ügyben, még ha G. S. írásbeli nyilatkozata megerősített nyilatkozat is, és különösen a korábbi védjegy németországi használatának jelentősége vonatkozásában a forgalmi adatokat éves és árunkénti bontásban tartalmazó táblázatok formájában információt is tartalmaz, meg kell említeni, hogy a felperes egyik vezető alkalmazottjától származik, nem pedig harmadik személytől, ami nagyobb fokú tárgyilagosságra jelentene biztosítékot. Következésképpen a fellebbezési tanács a fenti 50. és 51. pontban bemutatott ítélkezési gyakorlattal összhangban helyesen állapította meg a megtámadott határozat 36. pontjában, hogy az írásbeli nyilatkozat szerzőjét és a felperest összefűző „nyilvánvaló” kapcsolatra tekintettel az említett nyilatkozatnak csak azzal a feltétellel tulajdonítható bizonyító erő, hogy azt más bizonyítékok is alátámasztják.
- 53 A felperes azon bizonyító erőre vonatkozó érve, amellyel az írásbeli nyilatkozat a német jog alapján rendelkezik, nem alkalmas a fenti következtetés kétségbevonására. Függetlenül ugyanis azon bizonyító erőtől, amellyel ezen írásbeli nyilatkozat a német jog alapján rendelkezhet, meg kell állapítani, hogy sem a 207/2009 rendeletből, sem pedig a 2868/95 rendeletből nem lehet arra következtetni, hogy a védjegyhasználat igazolására szolgáló bizonyítási eszközök – így a 207/2009 rendelet. 78. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett írásbeli nyilatkozatok – bizonyító erejét a tagállami jogszabályokra tekintettel kellene vizsgálni (lásd ebben az értelemben: Salvita-ítélet, fenti 49. pont, EU:T:2005:200, 42. pont és jello SCHUHPARK ítélet, fenti 51. pont, EU:T:2009:156, 38. pont).
- 54 A fenti gondolatmenet alapján el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a fellebbezési tanácsnak meg kellett volna állapítania, hogy G. S. írásbeli nyilatkozata önmagában megfelelő bizonyítási eszköz a korábbi védjegy tényleges használatának igazolására.

- 55 Ezt követően meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács helyesen állapította-e meg, hogy a felperes által a közigazgatási eljárás során benyújtott más bizonyítékok nem támasztják alá az írásbeli nyilatkozat tartalmát.
- 56 Először is a fellebbezési tanács helyesen állapította meg a megtámadott határozat 38. pontjában, hogy G. S. nyilatkozatát a felperes által a Deutsche Bahn részére küldött dokumentum nem támasztotta alá (lásd a fenti 35. pontot). Ahogyan a fellebbezési tanács rámutatott, e dokumentum azért nem alkalmas az írásbeli nyilatkozat alátámasztására, mert azt nem írták alá, nem nevezte meg az érintett árukat, és az írásbeli nyilatkozatban említettektől eltérő forgalmat tüntetett fel. Ennek alapján a Törvényszék megállapítja, hogy a Deutsche Bahn részére küldött dokumentumban feltüntetett forgalom, még ha el is tér a G. S. írásbeli nyilatkozatában szereplőtől, annak nem mond ellent oly módon, ahogyan az OHIM arra a Törvényszék előtt előterjesztett válaszbeadványában utal. A Deutsche Bahn részére küldött dokumentumban említett forgalom ugyanis magasabb, mint amelyet G. S. írásbeli nyilatkozata ugyanazon érintett évek vonatkozásában említ, mivel – ahogyan az e dokumentumból kitűnik – az valamennyi értékesített kerékpártartozékot érinti, míg az írásbeli nyilatkozatban szereplő forgalom a speciális tartozékokra vonatkozik. Következésképpen, bár a Deutsche Bahn részére küldött dokumentum nem támasztja alá az írásbeli nyilatkozat tartalmát, nem is csökkenti annak bizonyító erejét.
- 57 Másodsorban a megtámadott határozat 37. pontjában a fellebbezési tanács kimondta, hogy az írásbeli nyilatkozat nem támasztható alá a katalógusokkal (lásd a fenti 41. pontot) vagy az árutesztekre vonatkozó cikkekkel (lásd a fenti 40. pontot). Úgy tűnik, hogy a megtámadott határozat két pontjában szereplő megállapítások szolgálnak e fellebbezési tanács ezen állításának igazolására.
- 58 Egyrésztől a megtámadott határozat 37. pontjában a fellebbezési tanács, annak kimondását követően, hogy G. S. írásbeli nyilatkozata katalógusokkal vagy árutesztekről szóló cikkekkel nem támasztható alá, az alábbi megállapításokat tette:
- „Ennek, [azaz a használat jelentőségének kérdése] kapcsán a [megerősített] nyilatkozathoz mellékeltek a PROFEX korábbi védjeggyel megjelölt, a [megerősített] nyilatkozatban említett több kerékpár- és gépjárműtartozékra vonatkozó, 2001 és 2006 közötti forgalmi adatokat, de e forgalmi adatokat maga a felszólaló számította ki, és az a körülmény, hogy a [megerősített] nyilatkozat azokat hivatkozás útján magában foglalja, nem jelenti azt, hogy azokat a katalógusok vagy az idézett cikkek alátámasztanák.”
- 59 A megtámadott határozat 37. pontjában idézett fenti szövegrész nem alkalmas a fellebbezési tanács azon állításának alátámasztására, amely szerint az írásbeli nyilatkozat katalógusokkal vagy árutesztekről szóló cikkekkel nem támasztható alá.
- 60 Másrésztől a megtámadott határozat 39. pontjában a fellebbezési tanács a 2012. március 8-i Arrieta D. Gross kontra OHIM – International Biocentric Foundation és társai (BIODANZA) ítéletre (T-298/10, EU:T:2012:113) hivatkozva az alábbiakat mondja ki:
- „A hirdetések, katalógusok és folyóiratcikkek nem alkalmasak annak bizonyítására, hogy azokat a potenciális német vásárlóközönség körében terjesztették, sem pedig a forgalmazás jelentőségének vagy az e védjeggyel ellátott árukat érintő értékesítések vagy megkötött szerződések számának bizonyítására. A hirdetések, katalógusok és folyóiratcikkek pusztán létezése legfeljebb valószínűvé vagy hihetővé teheti azt, hogy a korábbi védjegy alatt hirdetés tárgyát képező árukat az érintett területen értékesítették vagy legalábbis értékesítésre felajánlották, de nem bizonyíthatja a használat tényét és még kevésbé annak jelentőségét, ahogyan azt a [felszólalási osztály] határozata tévesen feltételezte (lásd: 2012. március 5-i T-298/10, »BIODANZA«-ítélet, 36. pont)”.
- 61 A megtámadott határozat 39. pontjából kitűnik, hogy a fellebbezési tanács a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletre (EU:T:2012:113) hivatkozva megállapította, hogy a felperes által benyújtott különböző katalógusok, folyóiratcikkek és hirdetések, a Stiftung Warentest által kiadott *test*

folyóiratban megjelent, árutesztekre vonatkozó cikkeket is beleértve, egyáltalán nem alkalmasak a korábbi védjegy használatának, és még kevésbé a használata jelentőségének bizonyítására, és hogy ezért nem támasztják alá G. S. írásbeli nyilatkozatának tartalmát.

- 62 Márpedig a fellebbezési tanácsnak meg kellett vizsgálnia, hogy a felperes által benyújtott, G. S. írásbeli nyilatkozatától eltérő bizonyítékok alátámasztják-e ezen nyilatkozat tartalmát a korábbi védjegy használata jelentőségének bizonyítása érdekében. A megtámadott határozatból ugyanis kitűnik, hogy a fellebbezési tanács nem vitatta, hogy ezen írásbeli nyilatkozat és az abban foglalt, forgalomra vonatkozó táblázatok elegendő információt szolgáltatnak különösen a használat kereskedelmi mennyisége, időtartama és gyakorisága vonatkozásában (lásd a fenti 29. pontot) a korábbi védjegyek legalább a fenti nyilatkozatban és a hozzá mellékelt, forgalomra vonatkozó táblázatokban említett áruk vonatkozásában történő használata jelentőségének bizonyítása érdekében. A fellebbezési tanács kizárólag és helyesen csak az írásbeli nyilatkozatban szereplő információ megbízhatóságát vonta kétségbe az említett nyilatkozat szerzője és a felperes között fennálló „nyilvánvaló” kapcsolatok miatt.
- 63 Más szavakkal a fellebbezési tanácsnak azt kell megvizsgálnia, hogy az írásbeli nyilatkozaton kívüli bizonyítékok alátámasztják-e az abban foglalt információt, és nem annak vizsgálatára kell szorítkoznia, hogy e bizonyítékok önmagukban, az írásbeli nyilatkozat nélkül bizonyítják-e a korábbi védjegy használatának jelentőségét. Amennyiben a fellebbezési tanács így jár el, G. S. írásbeli nyilatkozatát minden bizonyító erejétől megfosztja. Márpedig a Törvényszéknek már volt alkalma annak kimondására, hogy azon körülmény, hogy a 207/2009 rendelet 78. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében tett nyilatkozat, úgy mint a jelen ügyben G. S. nyilatkozata, a társaság alkalmazottjától származik, önmagában nem foszthatja azt meg minden értékétől (lásd ebben az értelemben: CERATIX-ítélet, fenti 50. pont, EU:T:2012:296, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Ezen előzetes észrevételre tekintettel a Törvényszék úgy véli, hogy a fellebbezési tanács nem végezte el az e felperes által benyújtott bizonyítékok, azaz a G. S. által tett írásbeli nyilatkozat és a „hirdetések, katalógusok és folyóiratcikkek”, így az utóbbiak között a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent folyóiratcikkek megfelelő vizsgálatát. Ahogyan ugyanis a megtámadott határozat 37. és 39. pontjából kitűnik, a fellebbezési tanács megvizsgálta, hogy a „konkrét árutesztekre vonatkozó cikkek” és a „hirdetések, katalógusok és folyóiratcikkek” egymagukban alkalmasak-e a korábbi védjegy használata jelentőségének bizonyítására, és a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítélet (EU:T:2012:113) alapján megállapította, hogy nem ez a helyzet valósult meg. A megtámadott határozat egyik része sem mutatja, hogy a fellebbezési tanács megvizsgálta volna G. S. írásbeli nyilatkozatának tartalmát a „hirdetésekkal, katalógusokkal és folyóiratcikkekkel”, így az utóbbiak között a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent folyóiratcikkekkel összefüggésben. E megállapítást megerősíti a fellebbezési tanács által a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletre (EU:T:2012:113) tett hivatkozás, amely ítéletben – ahogyan az alábbi 69. és 70. pontban is szerepel – a szóban forgó kérdés abban állt, hogy a korábbi védjegy jogosultja által használt hirdetési anyag – amely az említett védjegy tényleges használatának bizonyítása érdekében benyújtott egyetlen bizonyítékot képezte – alkalmas-e az ilyen használat bizonyítására.
- 65 Márpedig a jelen ügyben a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítélet (EU:T:2012:113) tényállásával ellentétben a fellebbezési tanács a felperes által benyújtott több, különböző jellegű bizonyítékkal rendelkezett, és azt kellett megvizsgálnia, hogy e bizonyítékok alátámasztják-e az írásbeli nyilatkozat tartalmát, és megerősítik-e az abban foglalt információk valóságosságát.
- 66 A fellebbezési tanács által elvégzett ezen téves vizsgálat befolyásolja a megtámadott határozat tartalmát, és megfelelő alapot jelent annak hatályon kívül helyezéséhez.
- 67 Ráadásul e téves vizsgálatról függetlenül a Törvényszék úgy véli, hogy a fellebbezési tanács a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent, árutesztekről szóló cikkek bizonyító erejének értékelése vonatkozásában is tévedést követett el.

- 68 A megtámadott határozat 39. pontjából ugyanis kitűnik, hogy a fellebbezési tanács megállapította, hogy a „hirdetések, katalógusok és folyóiratcikkek”, így az utóbbiak között a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent folyóiratcikkek nem alkalmasak a korábbi védjegy használatának, és még kevésbé e használat jelentőségének bizonyítására. E tekintetben a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletre (EU:T:2012:113) hivatkozott.
- 69 A fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletében (EU:T:2012:113) a Törvényszéknek azt kellett megvizsgálnia, hogy a korábbi védjegy jogosultja által a folyóiratokban elhelyezett, illetve szórólap vagy prospektus formájában saját maga által szétosztott hirdetési anyag bizonyítja-e ezen védjegy tényleges használatát. A fenti ítélet alapjául szolgáló ügyben a hirdetési anyag képezte a korábbi védjegy jogosultja által az említett védjegy tényleges használatának bizonyítása érdekében benyújtott egyetlen bizonyítékot (BIODANZA-ítélet, fenti 60. pont, EU:T:2012:113, 63–66. pont).
- 70 A Törvényszék ezen összefüggésben állapította meg a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítélet (EU:T:2012:113) 68. és 69. pontjában, hogy az érintett védjegy tényleges használata nem bizonyítható az említett védjegyet az érintett árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban említő hirdetési anyagok példányainak egyszerű bemutatásával. A Törvényszék rámutatott, hogy a szóban forgó védjegy tényleges használatának alátámasztása érdekében bizonyítani kell, hogy ezen anyagot – jellegétől függetlenül – kellő mértékben terjesztették az érintett vásárlóközönség körében. A Törvényszék pontosította, hogy az írott sajtóban megjelent hirdetések esetében ez magában foglalja annak bizonyítását, hogy az érintett újságot vagy folyóiratot az érintett vásárlóközönség körében terjesztették, és csak azon széles körben ismert újságokban vagy folyóiratokban megjelent hirdetések esetében eltérő a helyzet, amelynek terjesztése közismert ténynek minősül.
- 71 A jelen ügyben a fellebbezési tanács tévesen alapította álláspontját a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletre (EU:T:2012:113) hogy a megtámadott határozat 39. pontjában megállapíthassa, hogy a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent cikkek nem alkalmasak a korábbi védjegy használata jelentőségének bizonyítására.
- 72 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent, árutesztekről szóló cikkek jellege és funkciója eltér a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletben (EU:T:2012:113) szóban forgó hirdetési anyagétól.
- 73 Közelebbről a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletben (EU:T:2012:113) szóban forgó hirdetési anyag funkciója az érintett védjeggyel megjelölt valamely áru vagy szolgáltatások értékesítésének elősegítése volt, anélkül hogy információt szolgáltatott volna annak tényleges használatáról. A Törvényszék ezen információhiány miatt mutatott rá annak szükségességére, hogy a korábbi védjegy jogosultja bizonyítsa a hirdetési anyagnak az érintett vásárlóközönség körében való kellő mértékű terjesztését, kivéve azt az esetet, amikor e terjesztés közismert ténynek minősül.
- 74 Ezzel szemben a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent, a felperes által benyújtott cikkeknek nem az a funkciója, hogy valamely árut reklámozzanak, hanem az, hogy bemutassák annak előnyeit és hátrányait, továbbá azt a más védjegy alatt értékesített azonos árukkal összehasonlítsák annak érdekében, hogy a fogyasztót segítsék vásárlási döntéseinek meghozatalában. E cikkekből lényegében az következik, hogy azok a piacon már jelen lévő árukra vonatkoznak. E cikkek ugyanis információkat tartalmaznak az áruk átlagos piaci áráról.
- 75 Ellentétben tehát a fenti 60. pontban hivatkozott BIODANZA-ítéletben (EU:T:2012:113) szóban forgó hirdetési anyaggal, a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent, a felperes által benyújtott cikkek információt szolgáltatnak a korábbi védjegy tesztelt árukkal kapcsolatos használatának jelentőségéről, amelyet a fellebbezési tanácsnak a többi benyújtott bizonyítékkal és különösen G. S. írásbeli nyilatkozatával együttesen értelmezve figyelembe kellett volna vennie.

Ugyanezen okokból a fellebbezési tanácsnak szintén figyelembe kellett volna vennie a Stiftung Warentest által végzett tesztekre való azon hivatkozásokat, amelyek a felperes által a közigazgatási eljárás során benyújtott reklámkatalógusokban szerepeltek.

- 76 Végül meg kell említeni, hogy a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóirat jellegét és funkcióját figyelembe véve, az érintett vásárlóközönség körében való terjesztésének jelentősége – amely kérdéssel a felek a Törvényszék elé terjesztett írásbeli beadványaikban részletesen foglalkoztak – nem meghatározó jellegű. Terjesztésük jelentőségétől függetlenül a *test* folyóirat cikkei, noha a korábbi védjeggyel értékesített árukra vonatkoznak, információt szolgáltatnak a védjegy ezen árukkal kapcsolatos használatának jelentőségéről, és ily módon olyan bizonyító erővel rendelkeznek, amelyet a fellebbezési tanácsnak figyelembe kellett vennie.
- 77 A fenti 62–66. pontból következik, hogy a fellebbezési tanács, mivel nem vizsgálta meg azt a kérdést, hogy a hirdetések, katalógusok és folyóiratcikkek – a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent árutesztek is beleértve – alátámasztják-e a G. S. által tett írásbeli nyilatkozatot és az ahhoz mellékelt, forgalomra vonatkozó táblázatok tartalmát, e bizonyítási eszközöket tévesen értékelte. A fenti 67–75. pontból az is kitűnik, hogy a fellebbezési tanács tévedést követett el azzal, hogy megtagadta a Stiftung Warentest által kiadott *test* folyóiratban megjelent, árutesztekről szóló cikkek és a felperes azon reklámkatalógusainak bizonyító erejét, amelyek a Stiftung Warentest által bizonyos áruival vonatkozásában elvégzett tesztekre való hivatkozásokat tartalmaznak. Meg kell tehát állapítani, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009 rendelet 42. cikkének (2) és (3) bekezdését, és hogy a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.
- 78 A fentiek összességéből következik, hogy a felperes által felhozott első jogalapnak helyt kell adni, és a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni, anélkül hogy az általa felhozott második jogalapot meg kellene vizsgálni.

A költségekről

- 79 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az OHIM pereszes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék hatályon kívül helyezi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) második fellebbezési tanácsának 2012. március 27-i határozatát (R 413/2011-2. sz. ügy).**
- 2) **A Törvényszék az OHIM-ot kötelezi a költségek viselésére.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. december 9-i nyilvános ülésen.

Aláírások